

วันพระต้องไปวัด

เราชาวพุทธต้องหยุดวันพระ

ไปเข้าวัด ฟังธรรม ปฏิบัติธรรม

ไปบำเพ็ญบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ประการ^๒

หรืออย่างน้อยก็ ๓ ประการ คือ

ทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนา เป็นต้น

และทุกครั้งที่ไปวัด อย่าลืมชวนบุตรหลานของเราไปด้วย

เตรียมภัตตาหารหวานคาว

ไปถวายพระภิกษุ สามเณร และเลี้ยงผู้ประพาศิธรรมที่วัด

ไปช่วยกันทำความสะอาดวัด ปัดกวาดเสนาสนะ

อะไรเป็นทางมาแห่งบุญเราทำทั้งนั้น

ไม่ว่าจะเก็บขยะมูลฝอย จัดวางรองเท้าให้เป็นระเบียบ

๒

บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ประการ ๑) ทานมัย บุญสำเร็จจากการให้ทาน ๒) สีลมัย บุญสำเร็จจากการรักษาศีล ๓) ภาวนามัย บุญสำเร็จจากการเจริญภาวนา ๔) อปจายนมัย บุญสำเร็จจากการประพาศิธรรมต่อมตน ๕) เวยยาวัจฉมัย บุญสำเร็จจากการช่วยเหลือในกิจที่ชอบ ๖) ปัตติทานมัย บุญสำเร็จจากการให้ส่วนบุญ ๗) ปัตตานุโมทนามัย บุญสำเร็จจากการอนุโมทนาส่วนบุญ ๘) อัมมัสสวนมัย บุญสำเร็จจากการฟังธรรม ๙) อัมมเทสนามัย บุญสำเร็จจากการแสดงธรรม ๑๐) ทิฏฐชุกกรรม บุญสำเร็จจากการทำความเห็นให้ตรง

ให้ความเคารพในบุญสถาน ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานของพระรัตนตรัย
เคารพในพุทธบุตร เราจะประเคนภัตตาหารก็ให้เคารพในทาน
จะฟังธรรมก็ต้องเคารพในธรรม
แล้วก็นำแต่สิ่งดี ๆ เข้าไปในวัด สิ่งไม่ดีให้เอาออกไปนอกวัดให้หมด
เช่น สุราเมรัย บุหรี่ ยาเสพติด ภาพลามกอนาจาร
สิ่งไม่ดีทั้งหลายเหล่านี้เอาออกไปให้หมดเลย
นี่คือสิ่งที่ปุ่ยาตายายได้ปฏิบัติเป็นเนติแบบแผนสืบต่อกันมา
แต่ปัจจุบันเราปล่อยปละละเลยไม่สนใจ
เพราะฉะนั้นถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องฟื้นฟูสิ่งดี ๆ นี้
ให้หวนคืนกลับมาใหม่

๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗